

Kwan-yin

– H.P. Blavatsky

Onze huidige mensheid is nog in de vierde van de zeven grote cyclische ronden. De mensheid is een baby die nog maar nauwelijks uit de luiers is, en de hoogste adept van onze tegenwoordige tijd weet minder dan hij zal weten als een kind in de zevende ronde. En zoals de mensheid collectief een baby is, zo is de mens dat ook in zijn huidige individuele ontwikkeling.

Daar nauwelijks verwacht mag worden dat een jong kind, hoe voorlijk ook, zich zijn bestaan vanaf het geboorte-uur kan herinneren, dag na dag, met de verscheidene ervaringen van elke dag, en de verscheidene kleren die hij elke dag aan moest, zo was geen enkel 'zelf', behalve dat van een adept die Samma-Samboeddha bereikt heeft - waarin een verlichte de lange reeks van zijn voorbije levens gedurende al zijn voorgaande geboorten in andere werelden ziet - ooit in staat zich de bepaalde en verscheidene levens waar hij doorheen is gegaan, te herinneren. Maar eens komt die dag...

Wij kunnen een voorgaande passage die verwijst naar Kwan-yin, even toelichten. Deze goddelijke macht werd uiteindelijk geantropomorfiseerd door de Chinese Boeddhistische ritualisten tot een duidelijke godheid met twee geslachten, met duizend handen en duizend ogen. Deze werd genoemd Kwan-shai-yin Bodhisattva, de Stem-Godheid, maar in werkelijkheid betekende dit de stem van het alomtegenwoordige latente goddelijk bewustzijn in de mens; de stem van zijn ware Zelf, die volledig kan worden opgeroepen en alleen gehoord kan worden door grote morele zuiverheid. Vandaar dat men zegt dat Kwan-yin de zoon is van Amitabha Boeddha, die het licht deed zien aan die Heiland, de genadige Bodhisattva, de

'Stem' of het 'Woord' dat universeel verbreid wordt, de 'Klank' die eeuwig is. Het heeft dezelfde mystieke betekenis als de Vach van de Brahmanen. Terwijl de Brahmanen de eeuwigheid van de Veda's handhaven vanuit de eeuwigheid van 'klank', beweren de Boeddhisten door synthese de eeuwigheid van Amitabha, daar hij de eerste was om de eeuwigheid van de Zelf-geborene, Kwan-yin te bewijzen. Kwan-yin is de Vachishvara of Stem-Godheid van de Brahmanen. Beide komen voort uit dezelfde oorsprong als de Logos van de neoplatonische Grieken; de 'geopenbaarde godheid' en zijn 'stem' zijn

te vinden in het 'Zelf' van de mens, zijn geweten; het Zelf is de ongeziene Vader, en de 'stem van het Zelf' is de Zoon; elk is de relatieve en de correlatieve entiteit van de ander. Zowel Vachishvara en Kwan-yin speelden, en spelen nog steeds, een belangrijke rol in de Inwijdingsriten en Mysteriën in de Brahmaanse en Boeddhistische esoterische leringen.

"Tibetan Teachings",
Uit: *Lucifer*; september 1894
Vertaling: A.M.I.

...Zoals van een felbrandend vuur duizenden vonken spatten die toch alle één zijn in hun aard van vuur, zo komen uit de Onveranderlijke vele, vele wezens voort van Zijn verheven aard, en keren terug tot Hem die hen heeft voortgebracht.

Verheven boven naam en vorm is Hij, de goddelijke Ene, transcendent en immanent is Hij die niet geboren is; verheven boven het bedrieglijk zin en het steeds falend denken staat Hij, de Almachtige, de Onsterfelijke, die louter Waarheid is.

Hij is het Al, als goddelijk Zelf omvat Hij het Al in vrijheid en onsterfelijkheid, in liefde en in wijsheid. Wie eens dit Zelf gevonden heeft, verborgen in het eigen hart, ontstijgt voorgoed onwetendheid, bevrijdt van pijn en smart.

W.H. van Vledder: "Het Mysterie van het Zelf, Upanishaden"
Mundaka Upanishad II.1.1, 2 en 10.